

F. t. l. om pakkerejser

Om fortolkningen af udtrykket lejlighedsvis henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.1.

I stk. 2 defineres, hvad der i loven forstås ved en formidler. Ved afgørelsen af, om den pågældende handler 'i arrangørens navn', må der i overensstemmelse med almindelige fuldmagsregler lægges vægt på, om kunden efter samtlige foreliggende omstændigheder må gå ud fra, at arrangøren bliver kundens aftalepart. Det er ikke i sig selv afgørende, om den, hos hvem kunden køber en pakkerejse, betegner sig selv 'fuldmægtig', 'agent' eller andet. Det er ikke nødvendigt, at det udtrykkeligt udtales, at pakkerejsen sælges for en anden.

En formidler indestår over for kunden for, at han har fornøden fuldmagt, jf. aftalelovens § 25.

Pakkerejser, der sælges af arrangørens ansatte, må anses for at være solgt 'direkte' af arrangøren, jf. stk. 1.

Bestemmelsen tilsigter at opfylde direktivets artikel 2, nr. 2-3.

Bestemmelsen svarer med ændringer af redaktionel karakter til § 3 i Pakkerejseudvalgets lovudkast.

Til § 4

I bestemmelsen defineres, hvad der i loven forstås ved en 'kunde'.

Alle, der køber eller i hvis navn, der købes en pakkerejse, er kunder i lovens forstand, og har dermed de rettigheder og pligter, som følger af loven. Også den, der lovligt får overdraget retten til at deltage i en pakkerejse, er kunde, jf. herved lovforslagets § 12.

En deltager, der ikke er part i aftalen med arrangøren, er ikke kunde i lovens forstand. Den, der blot køber en pakkerejse på en andens vegne, er således ikke kunde, selv om den pågældende deltager i rejsen.

Såvel fysiske som juridiske personer kan være kunder. Hvis f.eks. en repræsentant for en forening køber en pakkerejse i foreningens navn, vil foreningen således være kunde i lovens forstand.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 2, nr. 4, og svarer med redaktionelle ændringer til § 4 i Pakkerejseudvalgets lovudkast.

Til § 5

Bestemmelsen drejer sig om udbud af pakkerejser.

Det foreslås i stk. 1, at brochurer, annoncer og andet materiale, der anvendes til markedsføring af pakkerejser – f.eks. kataloger – skal indeholde oplysning om pakkerejsens pris. Det foreslås endvidere, at prisoplysningerne skal være tydelige og let forståelige. Heri ligger dels, at oplysningerne skal være lette at få øje på, dels at oplysningerne skal være udfor-

met sådan, at de ikke giver anledning til misforståelser. Angivelse af prisen for en pakkerejse skal således omfatte alle obligatoriske tillæg og afgifter, sådan at der oplyses om den pris, rejsen faktisk kan købes til (grundprisen).

Reglen i stk. 1 supplerer den almindelige regel i markedsføringslovens § 2 om, at der ikke må anvendes urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser, som er egnede til at påvirke efterspørgsel eller udbud af bl.a. tjenesteydelser.

Reglen i stk. 2 betyder, at vilkår, der fremgår af markedsføringsmateriale for en pakkerejse, anses som en del af aftalen, hvis ikke arrangøren inden aftalens indgåelse har meddelt kunden, at vilkårene ikke gælder længere. Bliver der indgået en aftale, og kan arrangøren ikke opfylde et eller flere af de vilkår, der fremgår af brochuren, vil pakkerejsen efter omstændighederne være mangelfuld. Bestemmelsen giver ikke hjemmel til i markedsføringsmateriale at fravige de præceptive regler i loven.

I direktivets artikel 3, stk. 2, opregnes, hvilke oplysninger en brochure mindst skal indeholde. I overensstemmelse hermed vil det i de administrative regler, som skal fastsættes efter det foreslåede stk. 3, bl.a. blive bestemt, at brochurer, når det er relevant for den pågældende pakkerejse, skal indeholde oplysninger vedrørende rejsemål, transport, betingelser med hensyn til pas, visum, vaccinationer m.v., indkvartering, forplejning, rejserute, betaling for pakkerejsen, herunder størrelsen af en eventuel forudbetaling, samt eventuelle mindstekrav med hensyn til deltagerantallet og i givet fald, hvornår kunderne senest skal underrettes i tilfælde af aflysning. Det vil endvidere blive fastsat, at brochurer skal indeholde oplysning om reglen i stk. 2.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 3 og svarer med visse ændringer til § 5 i Pakkerejseudvalgets lovudkast.

Til § 6

Det foreslås, at arrangøren inden aftalens indgåelse skal gøre kunden bekendt med samtlige aftalevilkår og eventuelle øvrige betingelser for, at pakkerejsen kan gennemføres.

Det foreslås endvidere, at arrangøren skal bekræfte aftalen skriftligt eller på anden egnet måde, f.eks. via edb. Er aftalen skriftlig, skal kunden have en kopi. Det er tilstrækkeligt, hvis arrangøren udleverer et deltagerbevis, hvori der er henvist til skriftlige oplysninger i en brochure, som kunden tidligere har fået et eksemplar af.

Reglen i stk. 1 er ikke til hinder for, at der fortsat